

ikinci % 5 zammın hesabında kanunun neşri tarihinde almakta oldukları maaşın esas ittihazı ve ilk defa yapılmış olan % 5 zammın dahil edilmemesi ahkâmı kanuniyeye uygun görülmüştür.

Kânunuevvel 1932: şubat 1933 aylarına ait Divanı muhasebat raporları hakkında ittihaz olunan mukarrerata dair

(Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 13/VI/1933 - Sayı : 2426)

No.
770

Kânunuevvel 1932 : şubat 1933 aylarına ait Divanı muhasebat raporları hakkında Divanı muhasebat encümenince ittihaz olunan aşağıdaki mukarrerat tasvip edilmiştir (Cilt 15 - Sayfa 34, 414 ve Cilt 16 - Sayfa 43).

5 haziran 1933

KÂNUNUEVVEL 1932 : ŞUBAT 1933 AYLARINA AİT MUKARRERAT

1 — 1932 senesi muvazenei umumiye kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrası her ne kadar bir vekâlet veya idarenin kadrosunda gösterilen bir memur veya müstahdemin o vekâlet veya idarenin her hangi bir kısmında istihdam edilebileceğini mutlak surette ifade etmekte ise de bu hükmü tasrih ve teyit eden maddenin ikinci fıkrası bu suretle istihdam edilenlere vekâlet maaşı ve ikamet yevmiyesi verilmeyeceğini âmir bulunmasına ve vekâlet maaşı ise münhal vazifelerde istihdam edilenlere verilebileceğine göre madde mezkûre hükmünün badema her vekâlet veya idarenin kadrosu dahilindeki memurun ve müstahdemini ancak kadrosunda münhal her hangi bir vazifede istihdam edebileceği şeklinde tatbik ve imali kanunun ruhuna uygun görülmüştür.

2 — 1325 tarihli mülga askerî tekaüt kanunu mucibince efradı askeriyeye de müddeti hizmetlerine göre tekaüt hakkı verilmiş olmasına ve malûl efrat ta malûlen tekaüt edilmiş olmak itibarile mütekaidin meyanına dahil bulunmasına göre 1683 numaralı tekaüt kanununun 57 nci maddesinin sureti mutlakada askerî ve mülkî mütekaitlet hakkında vazettiği hükümden malûlen mütekaitlet efradın istifade etmeleri yolundaki tatbikatı hazıra kanuna uygun görülmüştür. Yeni tekaüt kanununun neşrinden evvel tekaüt edilmiş malûl efradın kanunun neşrinden sonra tekaüt edilmiş ve edileceklerden fazla maaş almaları suretindeki müsavatsızlığın izalesi ayrı bir kanun mevzuu telâkki edilmiştir.

3 — Memurların nakil ve tahvillerinde eski memuriyetlerinden infikâklerle yeni vazifelerine mübaşeretleri arasında maaş almaksızın kanunen muteber bir mazerete müstenit olarak geçirdikleri müddetlerin filî hizmet addedilmemesi yolunda Divanı muhasebatça ittihaz olunan karar kanuna uygun görülmüştür.

4 — Bir yetim addile müteaddit zevcelere taksim edilen maaş hissesinin, bunlardan birinin ısıkatı hakkı halinde diğer zevce maaşına ilâvesi caiz olup olamayacağı 1683 numaralı kanunun 64 üncü maddesi hükmüne nazaran tefsire muhtaç görüldüğünden ayrı bir mazbata tanzim ve takdim kılınmıştır.

5 — Ecnebi memleketlere gönderilecek memurlara verilecek yevmiyeye ait Heyeti Vekile kararlarında takdir olunan yevmiyenin seyahat ve ikamet yevmiyesi olduğu tasrih edilmedikçe her ikisine de şümulü derkâr bulunduğundan Divanca ittihaz olunan karar musip görülmüştür.

6 — 1885 numaralı kanun mucibince mecburî istimlâke tâbi tutulan emvali gayrimenkule bedellerinin % 5 faizli bonolarla tediyesi kanunun hükümleri icabından ise de nakten tediyesi halinde emvalin istirdadı tarihinden bedelinin tediyesi tarihine kadar geçen müddet için faiz verilmesine dair bir sarahat mevcut olmadığından ve alelûmum tediyatta muamelenin ikmaline kadar geçen müddet için faiz verilmesi varit olmadığından Divanı muhasebatın kararı encümenimizce de musip görülmüştür.

7 — 83 numaralı tefsir kararına göre 10 kuruşa kadar maaşı olan malûllerin on senelik maaşlarının defaten itasile alâkalarının kesilmesi caiz olmayacağından muhassas maaşının tediyesine devam olunması ve kendisine verilmiş olan paranın istihkakından istirdat edilmesi icap eder. Bu itibarla Divanca ittihaz edilen karar musip görülmüştür.

Sıvasın Velittin köyünden Eminoğlu İsmailin ölüm cezasına çarpılması hakkında

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 10/VI/1933 - Sayı : 2423)

No.
771

Tokattan mahsullerini hayvanlarına yükleterek Sıvasa getirmekte olan Ahmet ve Sabriyeyi cebren soyduktan sonra cürümlerini saklamak için boyunlarına ip geçirip her biri birer ucundan çekmek suretile boğarak öldüren Veysel ile Sıvasın Velittin köyünden Eminoğlu 1321 doğumlu İsmail haklarında icra kılınan muhakeme neticesinde Sıvas ağır ceza mahkemesince her ikisi için hükmedilen ölüm cezalarından Veysel hakkındaki ilâm Temyiz mahkemesince tasdik olunmuş ve B. M. Meclisince de verilen karar üzerine mezkûr ceza infaz olunduktan sonra İsmail hakkındaki hükmün nakzına mebni tekrar icra edilen muhakeme üzerine İsmailin de ölüm cezasına mahkûmiyetine dair verilen hükmün tahfif ve tahvilini müstelzim bir sebep görülemediğinden teşkilâtı esasiye kanununun 26 nci maddesi mucibince mezkûr cezanın infazına karar verilmiştir (Cilt 15 - Sayfa 256 ve Cilt 16 - Sayfa 3, 43).

5 haziran 1933